

Bogato životno iskustvo

Monsinjora
ANTUNA
CIRIMOTIĆA

Papa Ivan Pavao II. ga je 1986. imenovao svojim kapelanom (monsinjorom). Pored toga monsinjor Cirimotić je bio upravnik Makedonskog Karitasa, ravnatelj Radio Marije. Vršio je službu generalnog vikara Skopske biskupije i apostolskog egzarchata u Makedoniji. Između ostalog, povjerena mu je i briga za gradnju katedrale i Pastoralnog centra u Skopju kao i gradnju Pastoralnog centra u Ohridu.

Monsinjor Antun Cirimotić rođen je 1937. u Janjevu na Kosovu u hrvatskoj uzornoj kršćanskoj obitelji koja je darovala Bogu i Crkvi dva sina svećenika, Luku i Antuna. U Janjevu je završio osnovnu školu da bi nakon toga otišao u sjemenište u Pazin gdje završava klasičnu gimnaziju. Fakultet je završio u Zagrebu, a 1965. godine je zaređen za svećenika. Kao svećenik obavlja službu u župi Zjum kod Prizrena gdje je uz pomoć župljana izgradio filijalnu crkvu posvećenu sv. Ani. Poslije toga dolazi u Skopje gdje vrši razne dužnosti među kojima konzultora i bilježnika Ženidbenog suda, tajnika biskupa Joakima Herbuta, rektora Biskupijskog sjemeništa, ravnatelja i profesora u klasičnoj vjerskoj gimnaziji u Skopju i upravitelja skopske župe.

Monsinjor Cirimotić je 2005. objavio knjigu Istinska ljubav koja je plod kritičkog razmišljanja, analiza, ali i bogatog životnog iskustva. Knjiga je prevedena na makedonski, albanski, bugarski i engleski jezik. Promovirana je u većim gradovima Makedonije i Hrvatske. Ovom prigodom bih preporučio svima da je pročitaju i citirao bih samo poruku koju autor upućuje u uvodu ove knjige:

“Ova knjiga ne nameće ništa, nego nudi teme i potiče na razmišljanje i traženje prikladnog odgovora.”

S monsinjorom smo se upoznali i imali prvi razgovor prije mnogo godina, a negdje pred Božić 2019. smo vodili i razgovor o Hrvatima, njihovom dolasku u Makedoniju, održavanju njihovog jezika i kulture, najviše u krilu crkve, ali i njihovim organiziranjem u različita društva, a posebno u Zagajnicu Hrvata 1996. godine. Osnovni cilj osnivanja ove zajednice je očuvanje nacionalnog identiteta, jezika, kulture i suradnja s matičnom državom Hrvatskom.

Monsinjor ističe da Hrvati na ove prostore dolaze s cijelog Balkana, iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Srbije i Kosova. Današnji Hrvati u Makedoniji su, pored one prve generacije, uglavnom potomci hrvatskih trgovaca i stručnog kadra koji je došao u Makedoniju u vrijeme Kraljevine SHS i kasnije poslije Drugog svjetskog rata, posebice vojnog. Poznato je da su u Makedoniju na službu pored vojnih lica, dolazili i učitelji i profesori od kojih su mnogi sudjelovali u formiranju makedonskih sveučilišta, posebno Svetog Ćirila i Metoda. Neposredno poslije Drugog svjetskog rata u Makedoniju je pored običnih radnika došao i veliki broj hrvatskog stručnog kadra, inženjera iz raznih područja koji su pomagali razvoj makedonske industrije.

Trenutno u Makedoniji živi oko 2600 Hrvata od kojih najveći broj živi u Skopju, ali i u Štipu, Bitoli, Kumanovu, Ohridu, Strugi i Tetovu, a u manjem broju i u ostalim makedonskim gradovima. Monsinjor ističe potrebu ažuriranja podataka vezanih za Hrvate u Makedoniji, njihovih zanimanja, interesa i njihovog povezivanja. Kao prioritet, u duhu vjere, ističe potrebu međusobnog pomaganja, a posebno pomaganja slabima i starijima i onima slabijeg materijalnog stanja.

Program kulturne suradnje između Hrvatske i Makedonije potpisana u Zagrebu 18. svibnja 1999. godine, prvi je dokument koji uređuje odnose prema manjinama u ove dvije države. 13. listopada 2007., u Splitu je potpisana međunarodni dogovor Sporazum o zaštiti prava hrvatske manjine u Makedoniji i makedonske manjine u Hrvatskoj.

Poslije ovog dogovora, Hrvatima u Makedoniji se osigurava povoljniji položaj i ostvarivanje zajamčenih prava, jezika, kulture, ali nažalost Hrvati kao manjina još uvijek nisu ušli u preambulu makedonskog Ustava.

U katedrali Presvetog Srca Isusova redovno svakog dana u 18:00, nedjeljom u 10:30 i 18:00 sati se održavaju sv. mise na hrvatskom jeziku, a u organizaciji ZHRM se održavaju i sati hrvatskog jezika u Skopju, Tetovu, Kumanovu i Bitoli. Samo zajedničkim radom i trudom sveukupnog pošteneog hrvatskog pučanstva, hrvatskih organizacija i katoličke crkve može se održati i nastaviti život Hrvata odnosno hrvatske manjine na ovim prostorima.

Stanko Nevistić, potpredsjednik ZHRM